

i den Anledning, men Ministeriet svarede, at Stemningen i Rigsdagen ligeoverfor Statsseminarierne dengang ikke var saaledes, at han vilde fremkomme med noget Forslag i saa Henseende. Vedkommende ventede da efter, at Stemningen skulde blive blidere, og da han nu saae, at Rigsdagen ifjor gav Tillæg, som egentlig slet ikke retslig kunde tilkomme Seminarierne, saa henvendte han sig i Sommer til Kultusministeriet for at faae det Beløb, som han troede tilkom ham. Her vil jeg iøvrigt gjøre den Bemærkning, at hvad enten Stemningen er saadan eller saadan, er jeg overbevist om, at den danske Rigsdag aldrig nogensinde vil undlade at bevilge, hvad den finder strengt retfærdig. Det Beløb, som Vedkommende har ventet paa gjennem de mange Aar, og som Ministeriet nu erkjender er ham uretlig afført i hans Løn, udgjør 400 Rbd., og det skulde være mig kjært, om den høitærede Minister ved nærmere at undersøge Sagen maatte finde sig foranlediget til at foreslaa en yderligere Godtgjørelse end den, der findes paa Finantsloven. — Skaarup Organiststole blev forleden omtalt af et æret Medlem, og det er ganske rigtigt, at naar Overlag og Tegninger, saaledes som de tidligere have foreligget, forelægges for Private i vor Egn, kan man ikke vente nogen betydelig Nedsettelse. Jeg vilde ønske, at denne gamle Sag kunde komme ud af Verden paa den ene eller den anden Maade; men jeg tror dog ikke, at der er noget Sogneraad i hele Danmark, uden at det vilde finde det forunderligt at bevilge 13,000 Kr. til en Skolebygning, som ikke behøver Udhus, og som har sin Byggegrund med den derpaa staaende ældre Bygning, der ikke er saa lidt værd. Ved nærmere at undersøge Sagen er jeg imidlertid bleven gjort opmærksom paa et andet Forhold, som jeg skal tillade mig at fremsætte for den høitærede Minister, idet det ikke har været mig muligt selv at komme tilbunds deri. Ved Fundatsen af 10de September 1772 blev der tillagt Skolen en Bolig og Have, og senere gav vedkommende Eier Tilladelse til Græsning i Skoven. Ved Udskiftningen i 1796 blev der nu forlods af Klingstrup Bøndergods tillagt Skolen en Jordlod paa 3—4 Tdr. Land af Hartkorn 3 Epr. og 3 Fdkr.; og denne Lod blev derefter overleveret til de senere Organister ved Skolen mod en aarlig Betaling af 2 Rbd. Den blev indført under samme Matrifikulnummer som Haven — det er Nr. 69, til den høitærede Ministers Underretning — men da Organiststolen i 1839 gik over til det danske Kancelli, glemte dette at erhverve sig Jordlobben. Der er vel slet Henvendelser i den Retning, og i den kongelige approberede Skoleplan for Skaarup Sogn af 1ste Juni 1839 staar der under Rubriken „Jordlobbens Størrelse“: Til Organistboligen hører en Have i Følge Fundatsen . . . Om den ved samme liggende Jordlod kan vindiceres Embedet er Uttring fremsat i Biskoppens

Skrivelse af 23de September 1837. Det fremgaar saaledes heraf, at Biskoppen temmelig bestemt har antaget, at Jordlobben hørte til Skolen. Jeg har desværre ikke kunnet faae Biskoppens Skrivelse at se, idet den ikke findes i Skaarup Skoles Arkiv; men den høitærede Minister har jo ganske andre Midler til sin Raadighed end jeg til at undersøge hele denne Sag. Jeg skal endnu kun tilføje, at i Folkebeviidsheden og efter Sprogbrugen i Egnen hedder denne Lod endnu bestandig „Organistlobben“. — Jeg skal nu med Hensyn til en Uttring fra et æret Medlem i Gaar, om et Fyrskib paa Stagens Rev, tillade mig at bemærke, at jeg ogsaa fra forskellige Eider er annodet om at anbefale et saadant Foretagende. Der har vel været ytret, at et saadant Skib ikke godt kunde ligge der, men efter hvad jeg har faaet oplyst, kan jeg ikke anse dette for at være saa vanskelig en Sag. Paa de engelske Sandbanker, saavel Ost paa som langs Vestkysten, findes der Skibe, som i høi Grad ere udsatte for Atlanterhavet, og som vistnok ligge paa endnu farligere Steder, end et Skib paa Stagens Rev vilde komme til at ligge; i alt Fald vil det ikke være mere udsat end Trindelens Fyrskib. Der er under alle Omstændigheder det Gode her, at det vanskelig vil kunne drive paa Land, idet det ved enhver Vind vil kunne redde sig tilhøjs. Jeg skal altfaa henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at det er et Dnise, som i ikke ringe Grad næres af en stor Del af vore Søfolk. — Naar et æret Medlem saa varmt omtalte den daarlige Maade, hvorpaa Dampffibene over Storebelt ere indrettede, navnlig for 3die Klasse's Passagerer, skal jeg tillade mig at give en Anbefaling fra første Klasse's Passagerer. Det er nemlig en Klage, navnlig fra de kvindelige Passagerer, at jo mere det stormer og jo mere det regner, desto mere ere de nødsagede til, navnlig naar de ikke kunne være under Dækket, paa det aabne Dæk at udsætte sig for Værets Ubehageligheder, baade for Storm, Snefog, Regnveir o. s. v., og man forlanger dog ikke meget, et Stykke Seilbud kunde maaske være tilstrækkelig til at afhjælpe Klagerne. Men Klagerne lyde for Djæbliffet meget alvorlig over, at der ikke findes Ly et eneste Sted for dem, der ville betale, hvad det skal være, for at komme nogenlunde ordenlig over Vædet. — Jeg skal tillige tillade mig at erindre den ærede Indenrigsminister om, at der i Fjor Foraar blev bevilget et Beløb af 19,000 Rbd. til Spødsbjerg Færgebro, foruden at Amtsrædet bevilgede 5,000 Rbd. dertil. Der er, efter hvad jeg i disse Dage har modtaget Meddelelse om fra min Valgkreds, endnu ikke foretaget noget forberedende Skridt i saa Henseende; man indsejer mulige Licitationer. Jeg skal tillade mig at bringe dette i den ærede Indenrigsministers Erindring. — Der er en Ting til, som jeg ligeledes vil tillade mig at omtale for den ærede Indenrigsminister. Jeg har nemlig forgjæves søgt paa